

Suomen Kuurosokeat ry
Föreningen Finlands Dövblinda rf

Pitkä video Koskettavin veistos -näyttelystä. Santeri Grönlundin haastattelu. Videon kesto on 8 min. Kuvailuosuudet on suluissa. Haastattelu löytyy verkosta: <http://areena.yle.fi/1-3785443>

Tekijät: Janiina Laitinen & Ilkka Heino, Humanistinen ammattikorkeakoulu.
Työn ohjaaja: KT, kommunikaatiopäällikkö Riitta Lahtinen, Suomen Kuurosokeat ry.

(Santeri seisoo näyttelyhuoneessa voittajaveistoksen edessä. Santerin oikealla ja vasemmalla puolella seinillä on esillä kaksi teosta mustissa kehyksissä. Santerilla on päällään sininen kauluspaita, jossa on mustat napit, tummat farkut ja musta hopeasolkinen vyö.)

- Nimeni on Santeri Grönlund ja viittomani on tällainen. "TIETÄÄ" (B-käsimuodolla sormenpäät koskettavat otsaa kaksi kertaa) Olen 16 ja kotoisin Raisiosta. Opiskelen 9. luokalla Turussa Nummenpakan koulussa Aurajoen yksikössä. Synnyin täysin kuurosokeana, mutta varttuessani opin helposti taktiilin viittomakielen ja koulussa opin lukemaan pistekirjoitusta. Osaan paljon erilaisia asioita.

(Välikuvaa näyttelyn teoksista. Etualalla on metallinen bambiteos. Takana näkyy voittajaveistos ja kaksi muuta teosta valkoisten pylväiden päällä)

- Tuntuu todella uskomattomalta ja ihmeelliseltä, kuinka ihmiset osaavatkin tehdä niin hienoja erilaisia muotoja. Ihmeellisiä muotoja ja tuoksuja, joilla on erilaisia merkityksiä. Ihmeellistä!

(Santeri tunnustelee keltaista hunajakennoa muistuttavaa voittajaveistosta.)

- Ihmeellistä!

Haastattelija: Oletko valinnut voittajan?

- Voittaja on tässä.

(Kuva tarkentuu voittajaveistokseen. Kuva palaa alun haastatteluasetelmaan.)

- Mielestäni tunnusteltavissa veistoksissa on tärkeää se miltä materiaali tuntuu ja että onko se sileä- vai röpelöpintainen. On myös tärkeää tietää, minkä kokoinen veistos on.

(Santeri tunnustelee voittajaveistosta ja keskustelee haastattelijan kanssa veistoksen materiaalista.)

- On vähän tylsää, kun taidenäyttelyissä ei saa kosketella ja tutkia teoksia vaan on tulkin kuvailun varassa. Olisi mukavampaa, jos kuurosokeat saisivat itse tutkia teoksia.

(Santeri tunnustelee kivistä pääkalloveistosta.)

(Välikuvaa näyttelytilasta. Valkoisten pylväiden päällä on esillä erilaisia taideteoksia ja seinällä kaksi taulua.)

Haastattelija: Miltä materiaalilta veistos tuntuu?

(Santeri tunnustelee ja haistaa veistosta.)

- Tämä tuntuu... sileältä kiveltä.

Haastattelija: Kyllä.

(Santeri tutkii valkoista kipsiveistosta haastattelijan kanssa, jossa laskosten alta pilkottaa kenkäpari.)

- Siellä on kengät! Kenkien päällä on jotain kerroksia. Ihmeellistä!

Haastattelija: Kyllä. Hameen alta pilkottaa kengät.

- En ymmärrä.

Haastattelija: Mitä materiaalia sen on?

- Aika vaikea. (Santeri sormittaa sanan KIPSI.) Vaikea sana.

(Santeri tunnustelee uudelleen voittajaveistosta.)

- Vähän vaikea sana. Jotain muovin tai paperin tapaista.

Haastattelija: Totta.

(Lähikuvaa voittajaveistoksesta)

- Perinteinen maalaaminen on minulle vaikeaa, mutta tykkään tehdä semmoisia harjoja. Esimerkiksi sauna-, kylpy- ja vaateharjoja. Olen myös tehnyt erilaisia keittiövälineitä kuten pullasuteja ja tiskiharjoja.

Lisäksi olen tehnyt paljon erilaisia rottinkikoreja. Aluksi tehdään korin pohja ja tukiranka, jonka jälkeen aletaan punoa rottinkia pujottelemalla tukirangan ympäri kerroksia. Valmiita koreja voi käyttää erilaisina leipäkoreina tai niissä voi säilöä vaikkapa voirasian. Olen myös tehnyt mehiläisvahasta erilaisia kynttilöitä. Tykkään ja on mukava tehdä näitä erilaisia juttuja.

(Santeri tutkii puista nuotioveistosta. Haastattelija vaihtaa Santerin vasemmalta puolelta oikealle puolelle viestittämällä haptisesti samaan aikaan selkään. Santeri tunnistaa materiaaliksi puun ja tulkki vastaa sosiaalisella pikaviestillä kyllä.)

- Vähän niinku linna. (Kuvailee käsillä torneja)

- Semmoinen että on helppo tunnustella, ei mitään liian vaikeeta. Esimerkiksi en tykkää pelätä, että saisin tikun sormeeni. Pitää olla turvallista tunnustella. Se on mukavaa ja kaunista.

(Santeri ja haastattelija ovat vaihtaneet seuraavalle veistokselle, jossa kaksi tummanharmaata kivistä paksua pötköä ovat toisesta päästä kietoutuneena toistensa ympärille.)

- Mikäs tämä on? Tuntuu vähän kuin kenkäpari olisi kannat vastakkain auki levällään.

(Haastattelija antaa sosiaalisen pikaviestin kyllä käsivarteen. Santeri ja haastattelija tunnustelevat veistosta.)

- Kiveä. (Haastattelija nyökyttelee ja Santeri jatkaa tunnustelua)

(Santeri seisoo uudelleen voittajaveistoksen edessä haastateltavana)

- Jos myöhemmin järjestetään uudelleen kuurosokeille tarkoitettu veistosnäyttely niin kannattaa tulla tutkiskelemaan. On mukavaa, kun veistokset herättävät eri tunteita. Osa on mukavia, osa pelottaa ja niistä en pidä, osa taas on hassuja ja saavat nauramaan. Jokainen veistos herättää omanlaisensa fiiliksen.

(Loppuun kuvataan näyttelyn eri veistoksia)